

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Nadejda Toma, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Telenești din 13 octombrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Sîrbu Boris Boris, născut la 26.01.1970, originar și domiciliat în sat. Chițcanii Vechi, r-nul Telenești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.08.2015 – 13.10.2015 (prima instanță);

2. 09.11.2015 – 02.12.2015 (instanța de apel);

3. 12.01.2016 – 17.02.2016 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 13 octombrie 2015, Sîrbu Boris a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal la 10 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, inculpatul la 09 august 2015, în jurul orei 19:45, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică în casa părinților, situată în sat. Chițcanii Vechi, r-nul Telenești, în urma unui conflict cu mama sa, Sîrbu E., care este de o vîrstă înaintată, a.n. 1944, a agresat-o verbal numind-o cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și piciorul peste diferite regiuni ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 165 (D) din 20 august 2015, vătămare ușoară a integrității corporale.

3. Avocatul Luchian Ion în numele inculpatului a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de suspendare condiționată a executării pedepsei stabilite inculpatului.

În motivarea apelului a invocat, că sentința este ilegală în privința asprimii pedepsei care nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, neacordîndu-se deplină eficiență dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal, instanța nu și-a motivat concluzia, care circumstanțe fac imposibilă reeducarea inculpatului fără izolarea lui de societate, considerînd că în speță sunt aplicabile prevederile art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, pronunțată integral la 09 decembrie 2015, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța de apel și-a motivat soluția prin aceea că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, just a calificat acțiunile inculpatului și l-a condamnat conform învinuirii formulate, și în această parte sentința nu se contestă.

Colegiul a conchis că sînt neîntemeiate argumentele avocatului, privind asprimea pedepsei stabilite inculpatului, cît și solicitarea acestuia de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. 16, 61, 75, 77 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii comise (infracțiune mai puțin gravă), de motivul acesteia (cearta în urma neînțelegerilor din familie urmată de aplicarea violenței față de mama sa), de personalitatea celui vinovat (caracteristica negativă de la locul de trai, fiind o persoană agresivă, care consumă alcool și inițiază ceartă cu toți (f.d. 45), aflarea la evidență la medicul narcolog cu diagnosticul: alcoolism cronic stadiu II din 24.08.2010 (f.d. 46), nu este angajat în câmpul muncii, anterior judecat pentru infracțiune similară (f.d. 51-61)), de circumstanțele agravante (comiterea infracțiunii în stare de ebrietate și a unei infracțiuni similare, anterior a fost în conflict cu legea penală pe cazuri de huliganism, precum și similare de violență în familie), astfel stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă sub formă de închisoare.

Instanța a menționat, că nu pot fi acceptate motivele avocatului privind suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, deoarece circumstanțele cauzei și anume că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară în privința mamei sale, antecedentul penal fiind stins (f.d. 57, 59), că prin încheierile Judecătorei Telenești din 14.12.2013, 24.12.2015, 18.08.2015, au fost admise cererile victimei Sîrbu E. de aplicare a măsurilor de protecție asupra ei în privința agresorului Sîrbu B. (f.d. 32-42), inculpatul nu a făcut concluzii necesare după executarea pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și a încheierilor, ordonanțelor menționate, astfel nu și-a îmbunătățit comportamentul său, săvîrșind o nouă infracțiune, nu a stat pe calea corijării, dar a dat dovadă de comportare negativă prin neîndeplinirea încrederii ce i s-a acordat, că pericolul social al faptei comise denotă că reeducarea inculpatului poate fi atinsă doar în locurile de detenție, că o pedeapsă mai blîndă nu poate fi acceptată, nefiind oportună de a îndeplini funcțiile și a realiza scopul pedepsei în circumstanțele în care au fost săvîrșită infracțiunea, astfel, nu este rezonabilă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Hotărîrile judecătorești sînt atacate cu recurs ordinar de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, la 15 decembrie 2015, prin intermediul oficiului poștal, care solicită casarea acestora, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În argumentarea recursului, se indică că instanțele judecătorești i-au aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră, care nu este proporțională și echitabilă cu scopul pedepsei penale, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele săvîrșite, nu are antecedente penale, considerînd că în privința ultimului poate fi aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate.

6. Procurorul a depus referință asupra recursului, solicitînd declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că pedeapsa stabilită este echitabilă și în această parte nu au fost comise erori de drept.

6.1. Partea vătămată Sîrbu E. de asemenea a depus referință, fiind de acord cu recursul declarat, solicitînd aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blînde, non-privative de libertate.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă, critică hotărârile judecătorești cu privire la soluția de individualizare a pedepsei.

Din lucrările cauzei, Colegiul penal constată că pedeapsa aplicată inculpatului a fost stabilită în limita prevăzută de sancțiunea infracțiunii incriminate, care prevede muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau închisoare de pînă la 2 ani.

În așa mod, rezultă că instanțele judecătorești au adoptat hotărâri argumentate cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luînd în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, care este mai puțin gravă, motivul și scopul celor comise, cearta în urma neînțelegerii din familie urmată de aplicarea violenței față de mama sa, personalitatea vinovatului, care se caracterizează negativ la locul de trai, fiind o persoană agresivă, aflîndu-se la evidența medicului narcolog cu diagnosticul alcoolism cronic, nu este angajat în cîmpul muncii, anterior a fost judecat inclusiv pentru infracțiune similară, iar pedepsele aplicate anterior nu au dus la reeducarea acestuia, de consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și din partea altor persoane, astfel reeducarea inculpatului poate fi atinsă doar în locurile de detenție, iar o pedeapsă mai blîndă nu-și va atinge scopul pedepsei prevăzut de art. 61 Cod penal.

În consecința celor expuse supra, Colegiul penal conchide că hotărârile contestate nu sînt afectate de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind individualizată corect pedeapsa, motiv pentru care se constată că recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sanduleac Diana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Sîrbu Boris Boris*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 martie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Vladimir Timofti